

- 2) Czy zasada ta ma również zastosowanie, jeżeli nie chodzi o koszty ogólne, lecz koszty związane z określonymi transakcjami na późniejszym etapie obrotu, takimi jak sprzedaż mieszkań z jednej strony i gruntów z drugiej strony, bez względu na to, czy podlegają one opodatkowaniu VAT?
- 3) Czy na kwestię możliwości odliczenia VAT z tytułu tych kosztów ma wpływ okoliczność, że podatnik ma możliwość/prawo obciążenia tym wydatkiem osoby trzeciej, która uzyskuje z tego tytułu korzyść, jednak tego nie czyni?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliconą podstawą wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia) w dniu 24 maja 2019 r. — Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV/Belgische Staat

(Sprawa C-407/19)

(2019/C 288/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV

Strona przeciwna: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49, 56, 45, 34, 35, 101 lub 102 TFUE, ewentualnie w związku z art. 106 ust. 1 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu zawartemu w art. 1 koninklijk besluit van 5 juli 2004 „betreffende de erkenning van havenarbeiders in de havengebieden die onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 8 juni 1972 betreffende de havenarbeid” (dekretu królewskiego z dnia 5 lipca 2004 r. w sprawie uznawania pracowników portowych na obszarach portowych objętych zakresem ustawy z dnia 8 czerwca 1972 r. o pracy w portach) w związku z art. 2 tego dekretu, a mianowicie uregulowaniu, zgodnie z którym pracownicy portowi w rozumieniu w art. 1 § 1 ust. 1 wspomnianego dekretu są albo nie są włączani do puli pracowników portowych w ramach procedury ich uznawania przeprowadzanej przez komisję administracyjną składającą się w równej mierze z członków wyznaczonych przez organizacje pracodawców reprezentowane w tym Komitecie wspólnym i z członków wyznaczonych przez reprezentowane w nim organizacje pracowników, przy czym w procedurze certyfikowania uwzględnia się zapotrzebowanie na pracowników, mając jednocześnie na uwadze, że nie przewidziano ostatecznego terminu podjęcia decyzji przez tę komisję administracyjną, a od jej decyzji w przedmiocie certyfikacji przysługuje jedynie sądowy środek odwoławczy?
- 2) Czy art. 49, 56, 45, 34, 35, 101 lub 102 TFUE, ewentualnie w związku z art. 106 ust. 1 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu wprowadzonemu do art. 4 § 1 2°, 3°, 6° i 8° dekretu królewskiego z dnia 5 lipca 2004 r. przez, odpowiednio, art. 4 2°, 3°, 4° i 6° zaskarżonego dekretu królewskiego z dnia 10 lipca 2016 r., a mianowicie uregulowaniu, które dla certyfikowania pracownika za pracownika portowego wymaga, aby a) został on uznany za zdolnego do pracy pod względem medycznym przez zewnętrzną instytucję do spraw prewencji i ochrony w pracy, przy czym w skład tej instytucji wchodzi organizacja pracodawców powołana jako przedstawiciel zgodnie z art. 3bis wet van 8 juni 1972 „betreffende de havenarbeid” (ustawy z dnia 8 lipca 1972 r. o pracy w portach), b) uzyskał pozytywny wynik badań psychotechnicznych przeprowadzanych przez organ wyłoniony przez wskazaną jako przedstawiciel organizację pracodawców zgodnie z

tym samym art. 3bis ustawy z dnia 8 lipca 1972 r., c) odbył trzytygodniowe szkolenie z zakresu bezpieczeństwa pracy i osiągnięcia kwalifikacji zawodowych i uzyskał pozytywny wynik z egzaminu końcowego oraz d) — jeżeli chodzi o pracownika niewłączonego do puli — aby pozostawał już w stosunku pracy, co w związku z art. 4 § 3 dekretu królewskiego z dnia 5 lipca 2004 r. oznacza, że zagraniczni pracownicy portowi muszą być w stanie wykazać, iż spełniają porównywalne wymogi w innym państwie członkowskim, aby nie podlegać tym wymogom do celów stosowania zaskarżonej regulacji?

- 3) Czy art. 49, 56, 45, 34, 35, 101 lub 102 TFUE, ewentualnie w związku z art. 106 ust. 1 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu wprowadzonemu do art. 2 § 3 dekretu królewskiego z dnia 5 lipca 2004 r. przez art. 2 zaskarżonego dekretu królewskiego z dnia 10 lipca 2016 r., a mianowicie uregulowaniu, zgodnie z którym pracownicy portowi niewłączeni do puli są zatrudniani bezpośrednio przez pracodawcę na podstawie umowy o pracę zgodnie z wet van 3 juli 1978 „betreffende de arbeidsovereenkomsten” (ustawą z dnia 3 lipca 1978 r. o umowach o pracę), a okres ich certyfikacji ogranicza się do okresu obowiązywania umowy o pracę, przez co za każdym razem konieczne jest wszczynanie nowego postępowania w przedmiocie certyfikacji?
- 4) Czy art. 49, 56, 45, 34, 35, 101 lub 102 TFUE, ewentualnie w związku z art. 106 ust. 1 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu wprowadzonemu do art. 13/1 dekretu królewskiego z dnia 5 lipca 2004 r. przez art. 17 dekretu królewskiego z dnia 10 lipca 2016 r., a mianowicie przepisowi przejściowemu, zgodnie z którym umowa o pracę, o której mowa w trzecim pytaniu prejudycjalnym, musi być zawarta najpierw na czas nieokreślony, od dnia 1 lipca 2017 r. na co najmniej dwa lata, od dnia 1 lipca 2018 r. na co najmniej jeden rok, od dnia 1 lipca 2019 r. na co najmniej sześć miesięcy, a od dnia 1 lipca 2020 r. na dowolny okres?
- 5) Czy art. 49, 56, 45, 34, 35, 101 lub 102 TFUE, ewentualnie w związku z art. 106 ust. 1 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu zawartemu w art. 15/1 dekretu królewskiego z dnia 5 lipca 2004 r., wprowadzonemu przez art. 18 dekretu królewskiego z dnia 10 lipca 2016 r., a mianowicie przepisowi (przejściowemu), zgodnie z którym pracownicy certyfikowani na mocy dotychczasowych przepisów z mocy prawa zostają uznani za pracowników portowych włączonych do puli, przez co możliwość ich bezpośredniego zatrudnienia (na mocy stałej umowy) przez pracodawcę zostaje utrudniona, a pracodawcy zostają pozbawieni możliwości zatrudnienia i utrzymania wykwalifikowanych pracowników poprzez bezpośrednie zawarcie z nimi stałych umów i zagwarantowania im bezpieczeństwa zatrudnienia zgodnie z ogólnymi regulacjami prawa pracy?
- 6) Czy art. 49, 56, 45, 34, 35, 101 lub 102 TFUE, ewentualnie w związku z art. 106 ust. 1 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu wprowadzonemu do art. 4 § 2 dekretu królewskiego z dnia 5 lipca 2004 r. przez art. 4 § 7° dekretu królewskiego z dnia 10 lipca 2016 r., a mianowicie uregulowaniu, zgodnie z którym układ zbiorowy pracy określa warunki i zasady, na jakich pracownik portowy może być zatrudniony w innym obszarze portowym niż obszar, w którym został certyfikowany, na skutek czego mobilność pracowników pomiędzy obszarami portowymi zostaje utrudniona bez sprecyzowania przez ustawodawcę, jakie mogłyby to być warunki i zasady?
- 7) Czy art. 49, 56, 45, 34, 35, 101 lub 102 TFUE, ewentualnie w związku z art. 106 ust. 1 TFUE, należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu wprowadzonemu do art. 1 § 3 dekretu królewskiego z dnia 5 lipca 2004 r. przez art. 1 § 2° dekretu królewskiego z dnia 10 lipca 2016 r., a mianowicie uregulowaniu, zgodnie z którym pracownicy (logistyczni), którzy świadczą pracę w rozumieniu art. 1 koninklijk besluit van 12 januari 1973 „tot oprichting en vaststelling van de benaming en van de bevoegdheid van het Paritair Comité voor het Havenbedrijf” (dekretu królewskiego z dnia 12 stycznia 1973 r. w sprawie ustanowienia, składu i mianowania oraz uprawnień komitetu wspólnego przedsiębiorców portowych) w miejscu, gdzie towary podlegają przeładunkowi w celu ich dalszej dystrybucji lub dostaw, co powoduje powstanie dającej się określić wartości dodanej, muszą dysponować certyfikatem bezpieczeństwa, przy czym certyfikat ten jest równoznaczny z certyfikacją w rozumieniu ustawy z dnia 8 lipca 1972 r. o pracy w portach, przy uwzględnieniu, że wniosek o certyfikat składa pracodawca, który zawarł z pracownikiem umowę o pracę w celu świadczenia pracy w powyższym znaczeniu, certyfikat wydaje się na podstawie umowy o pracę i dowodu tożsamości, a zasady postępowania w tym przedmiocie są określone w układzie zbiorowym pracy, bez ich sprecyzowania przez ustawodawcę?